

't Herenhoentien

BESTE KIENDER.

Et is veurjaor en et duurt niet zo lange meer en dan is et Paosken. Wi'j hebben daarom hiele mooie spullegies en warkies bedocht die mit beide te maeken hebben. Van et iene inlegvel kuj' bi'jglieks een echte veurjaorsbloeme maeken; van ien van de eren een prachtige paoshaeze. Kiek mar es gauw. Op 'e aachterkaante van 't Herenhoentien vien ie een kleurplaete van een kiepe. Now is d'r mit die kiepe wel wat an de haand, moej' zo mar es zien. Tussen zien vleugels hoolt hi'j een peer eier vaaste. Mar hi'j het d'r ok een stok of wat valen laoten. Zien eier liggen tussen een hieleboel ere eier en dat vint hi'j vanzels hatstikke arg. Willen jim him helpen zien eier op te zuken?

In et veurige Herenhoentien vertelden we jim over de jaordag van Piepmoes. Ien van de gaasten was zien buurman de molle. De molle woont al weer een posien naast Piepmoes, dat et wodt onderhaand wel tied jim es wat meer over him te vertellen. De moes en de molle kun meraokel best mit mekere overweg en kommen vaeke bi'j mekaander op vesite. In dit verhael kun jim liekewel eerst heuren hoe en waor de moes en de molle mekeer kenden leren. Veul plezier en tot de zommer!

PIEPMOES EN DE MOLLE.

Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff.

Sund een posien het Piepmoes een ni'je buurman. Et is een molle en hi'j woont een aentien veerderop in een kesteel onder de grond. Piepmoes kan et meraokel goed mit him vienen. Mar doe hi'j de molle veur et eerst trof, keek hi'j d'r wel wat vreemd tegenan. Luuster mar es.

As Piepmoes op een morgen, zoe'n goed jaor leden, van bedde komt en de gedienen veur de raemen wegschoft, zicht hi'j wat vreemds. In et kaampien laand naost zien kesteel tegen de bos an ligt een grote bulte. Een grote bulte zwatte grond die d'r gister nog niet lag. En wat nog vreemder is, is dat die bulte now en dan beweegt. En de bulte liekt ok nog wel groter te wodden. 'Daor wi'k meer van weten,' mompelt de moes en stapt de deure uut. Hi'j kikt eerst es goed om him henne of hi'j de katten ok zicht, mar alles liekt rustig. As hi'j bi'j de bulte anbeland is, beweegt die niet meer. Piepmoes lopt d'r es om henne en bekikt de bulte an alle kaanten. De moes begriipt d'r niks van en gaot in et grös nao zitten te daenken. Hoe kan zoe'n bulte grond now toch zomar bewegen, of zol hi'j him verzind hebben. De moes het d'r grote reenfels van op et veurheufd, zo diepe daenkt hi'j nao.

Nao een posien zicht hi'j de bulte inienend weer bewegen, een hiel klein betien. En et liekt wel of komt d'r nog meer grond bovenop. En evenpies laeter nog meer. Dan, inienend, stikt d'r een klein zwat snutien boven de grond uut en een peer klauwgies. Et snutien beweegt wat henne-weer en snoft es diepe. 'Wat roek ik toch,' zegt et besien in himzels,'et rokt niet kwaod, mar wat et is... Wat toch vervelend da'k zo slecht zien kan.'

Ondertied zit Piepmoes mit grote ogen te kieken. 'Wat een eigenaorig dier,' daenkt hi'j. 'Et liekt wel een betien op een moes. Zol et een grondmoes wezen of zo? Weej' wat a'k doe? Ik vraoge et gewoon. Hi'j liekt me in elk geval niet geveerlik toe.' Dan stapt Piepmoes op et dier of. 'Goeiemiddag,' zegt et moesien toch een betien schruten. 'Ie zullen m'j wel roeken. Ik bin Piepmoes en ik woon hier vlakbi'j. Mar wie bin ie, bin ie ok een moes?'

Et diertien schrikt eerst wel even, mar het al gauw deur dat hi'j niet bange hoeft te wezen. 'Ok goeiedag,' zegt hi'j dan. 'Nee, ik bin gien moes, ik bin een molle en ik bin drok doende om hier een huus te bouwen. As ie hieere vlakbi'j wonen, dan wo'n we buren van mekeer.'

'Now, dat liekt me wel gezellig toe,' vint Piepmoes. 'Mar a'k et zeggen mag, jow huus zicht d'r hiel eers uut as mienend. Maeken alle mollen zokke huzen?'

'Ja,' antwoordt de molle, 'mollen wonen now ien keer in een huus onder de grond. Wi'j kun hatstikke min zien, zie. Awwe al boven de grond binnen moe'n we hiel goed oppassen dawwe niet deur de ien of aander pakt wodden. Gelukkig kuwwe wel goed heuren en roeken. Mar mollen vulen heur et veiligste onder de grond. In de bulte die as ie zien, maek ik een trappien, moej' mar es kieken. Aj' daor langes naor beneden gaon koj' vanzels in mien huus. Wol ie dat ok es zien?'

Now vanzels wil Piepmoes dat wel bekieken, dat kuj' begriepen. Een huus onder de grond, hoe is et meuglik! Eerst gaot de molle et trappien of en dan de moes en is d'r boven de grond niks meer van de beide te zien.

'Snap ie dat now,' blaost Klaos de kaeter tegen Miep, zien vrundinnegien. 'Ik miende toch beslist da'k daore Piepmoes in et laand zag, waor is hi'j now toch bleven?' 'Och,' zegt Miep, 'wat bi'j' toch ok een grote sloegerd. Zit ik evenpies wat eers te doen en ie letten weer niet op. Hoe zullen wi'j zo now ooit een moes pakken, as ie mar wat veur je uut zitten te soezen.'

'Ik zát hielendal niet te soezen,' gromt Klaos. 'Ik lette wél goed op, ik gao in elk geval onder et moezejaegen niet op mien dooie gemak mien stat zitten te wasken, zoas jow.'

Et schilt niet vule, of de beide katten kriegen slaonde ruzie. Mar ja, op die meniere vang ie vanzels hielemaole gien moes, dat hebben ze ok wel deur.

'We hebben et d'r vanaovend thuus nog wel over, eigenwieze kaeter daj' binnen,' kan Miep toch niet naolaoten tegen Klaos te grommen. 'Now, zeg op, waor zag ie oons moezehappien veur et laest?'

Klaos kikt Miep nog es mit kwaoje spleetogen an en wist naor et laand, naor de mollebulte. 'Da's ja een gewone mollebulte, Klaos,' zegt Miep, 'ie weten toch wel et verschil tussen een moes en een mollebulte? Ie meugen zuver wel een keer naor de dierenarts toe om je ogen naokieken te laoten.' Klaos kikt now nog gremietiger naor Miep en die besluit om Klaos niet langer te plaogen, eers kan hi'j nog wel uutmekaander springen van leikens! 'Weej' wat we doen,' zegt Miep dan, 'we kiekien es even bi'j die mollebulte, misschien dat hi'j daore krek achter zit.'

De beide katten sloepen hiel veurzichtig naor de mollebulte en gaon ieder an een kaant d'r omme henne, mar zien de moes in gien velden of wegen. 'En toch roek ik neffens mi'j wél een moes, Klaos,' mauwkt Miep. 'Piepmoes is hier vast wel west, mar waor kan hi'j dan toch wezen? Lao'we mar es goed roeken en snoeven welke kaante hi'j op gaon is.' Mar hoe de katten ok zuken, ze vienen gien spoor van et môesien en dat hebben jí m vanzels wel deur!

Ondertied het Piepmoes et huus van de molle hielendal bekeken. 'Wat een prachtig huus heb ie, molle,' vint de moes. 'Dat had ik nooit docht, eerlik waor niet. Mar wat heur ik toch veur kebaol boven oons, et zal toch niet onweren?' 'Nee, heur,' geft de molle as antwoord, 'd'r lopt iene langes, of waacht es, et bin d'r meer. Sstt, even stille wezen, Piepmoes.' De molle luustert scharp. 'Neffens mi'j heur ik acht poties... Gien grote poten, en ze lopen hiel zaachte...' 'Now,' zegt Piepmoes, 'dan kan ik jow wel vertellen, hoe as die poties d'r uutzien. Vier witte poties en vier zwatte poties en alle achte mit de naegels introkken, zodaj' ze haost niet heuren kunnen. En et bin de poten van Klaos en Miep, twie hiele vervelende katten.'

Piepmoes vertelt de molle hoe vaeke de katten achter him anzitten om him op te eten. Mar hi'j vertelt ok, dat hi'j een hieleboel vrunden het die him dan helpen as et neudig is. 'Now,' zegt de molle, 'as et zo uut komt zal ik je ok wel helpen, Piepmoes. Wi'j bin now burenen en dan moej' mekere in geval van nood helpen, vien ie ok niet?'

Daor is Piepmoes et vanzels wel mit iens en vertelt de molle, dat hi'j et hatstikke mooi vint dat die hier woont. De ni'je burenen praoten nog een hiel schoft gezellig mit mekere. Tegen de tied dat Piepmoes op huus an gaot, bin de katten al lange thuus. Heur moezejacht is hielendal mislokt en ze zullen et vandaege wel weer mit gewone kattedbrokkies of doen moeten!

Eier zuken,

Tussen de vleugels hooft de kiepe een peer eier vaaste. Van elk ei het hi'j twieje, mar hi'j is de helte kwiet. Wil ie de kiepe helpen de goeie eier weeromme te vienen? Tot slot kuj' de kiepe en de eier mooi kleuren. Geef de eier die geliek binnen dezelde kleur. Veul plezier!

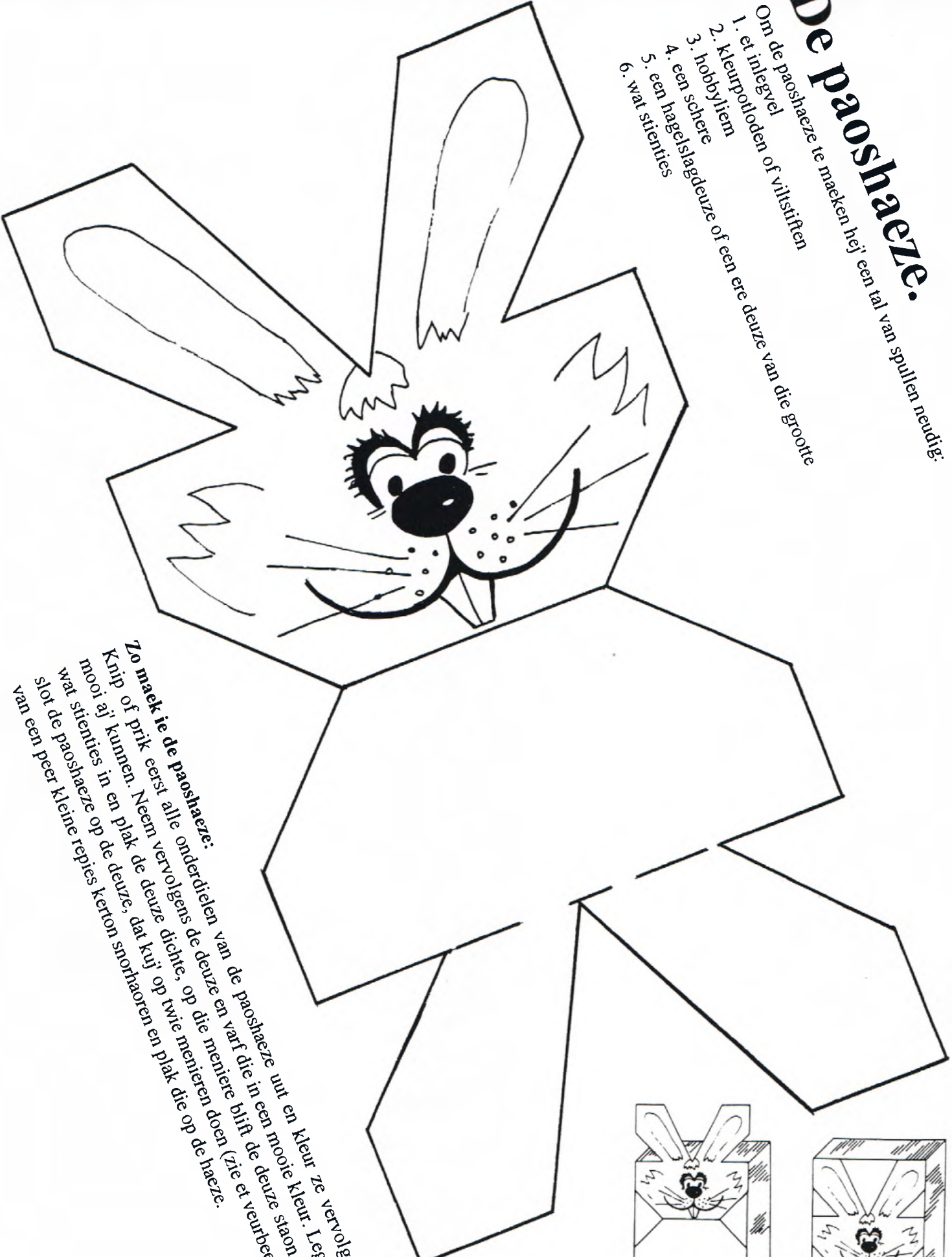

't Herenhoentien wodt uutgeven deur de Intergementelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf. An dit Herenhoentien warkten Jan de Vries, Sietske Bloemhoff, Saskia Douma en Bart Beltman mit.

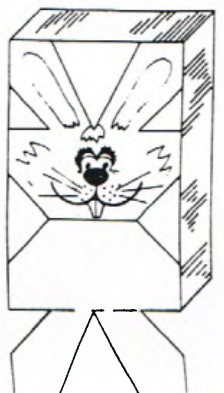
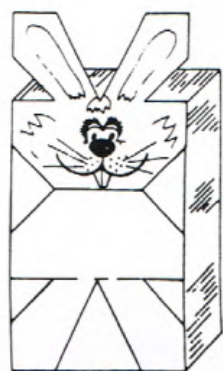
De paashaeze.

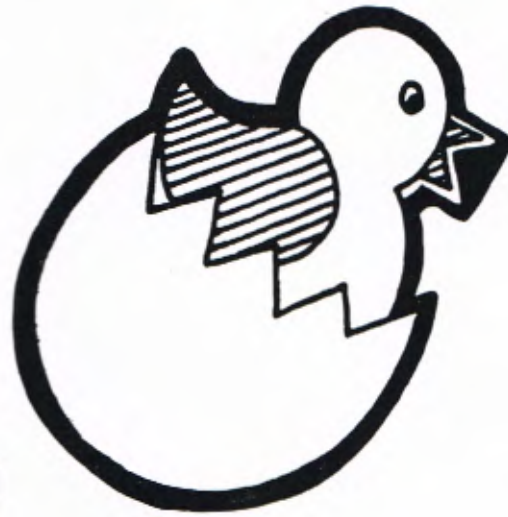
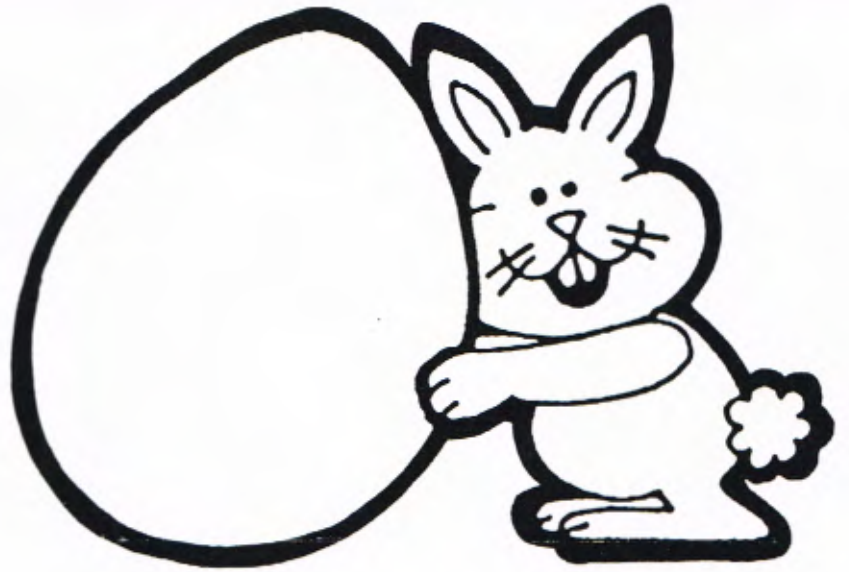
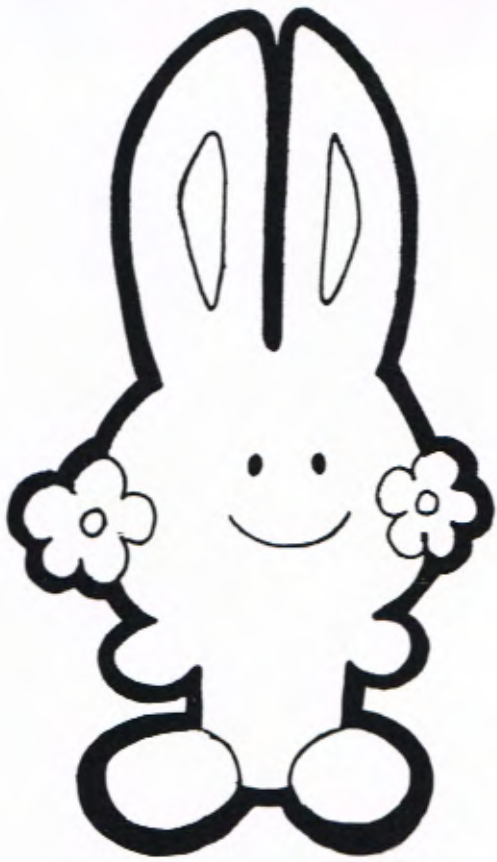
Om de paashaeze te maken hej een tal van spullen neudig:

1. et inlegvel
2. kleurpotloden of viltstiften
3. hobbyliem
4. een schere
5. een hagelslagdeuze of een ere deuze van die grootte
6. wat stienties

Zo maak ie de paashaeze:
Knip of prik eerst alle onderdielen van de paashaeze uut en kleur ze vervolgens zo mooi aj kunnen. Neem vervolgens de deuze en varf die in een mooie kleur. Leg dr dan wat stienties in en plak de deuze dichte, op die meniere blif de deuze staon. Plak tot slot de paashaeze op de deuze, dat kuj' op twee menieren doen (zie et veurbeld). Maak van een peer kleine repies kerton snorhaoren en plak die op de haeze.

Plaanteprikkers.

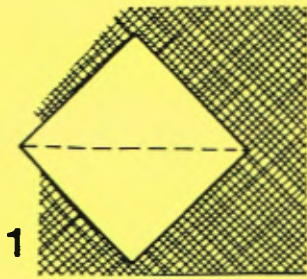
Et volgende hej' neudig om de plaanteprikkers te maeken:

1. et inlegvel dat in je kraantien zit
2. viltstiften of kleurpotloden
3. een peer sateprikkers
4. hobbyliem

Zo maek ie de plaanteprikkers:

Geef de paoskefiguren mit de viltstiften of de kleurpotloden mooie kleurties. Prik of knip ze dan zo netties meuglik uut. Plak tegen de achterkaante een sateprikker. Maek op disse meniere verschillende prikkers. Stik ze tot slot in een plaantien as paosversiering.

Veurjaorsbloeme.

Op et gele inlegvel staot een vierkaant. Knip dat uut. Maek een vouw langs de stippellijn. Vouw dan de twee punten naor veuren toe, langs de dikke zwatte lijn, zodaj' et volgende figuur kriegen.

Op et grune vel staon de stengel en de blaeden van de bloeme. Knip die ok uut. Neem now een wit vellegien kerton, zet de bloeme in mekere en plak die op et vellegien kerton. Ie kun d'r vanzels nog van alles bij tekenen. Veul plezier d'r mit!

